

A lap szellemi részére vonatkozó minden közlemény **Margitai József** szerkesztő nevére küldendő.

Kiadóhivatal:

Fischel Fülöp könyvkereskedése. Ide küldendők az előfizetési díjak, nyitlerték és hirdetések.

Hirdetések jutányosan számíttatnak.

MURAKÖZ

Előfizetési árak:

Egész évre . . . . . 4 frt.
Fél évre . . . . . 2 frt.
Negyed évre . . . . . 1 frt.
Egyes szám ára 10 kr.

Hirdetések elfogadtatnak:

Budapestben: Goldberger A. V. és Eckstein B. hird. irod. Bessen: Schalek H. Dukes M., Oppelik A., Daube G. L. és társánál és Herndl. Brünben: Stern M.

magyar és horvát nyelven megjelenő társadalmi, ismeretterjesztő és szépirodalmi hetilap.

Megjelenik hetenkint egyszer: vasárnap.

Nyitlitter petitoorra 10 kr.

A «Csáktornyai Takarékpénztár», »Muraközi Takarékpénztár», a «Csáktornya Vidéki Takarékpénztár» sat. hivatalos közlönye.

Jegyzőkönyv.

Felvetett Csáktornyan, a csáktornyai önk. tüzoltó-egyesület 1896. január 6-án tartott rendes évi közgyűléséről.

Elnök: Nuzsy Mátyás. Jegyző: Alszeghy.

Jelen voltak: Deak József, Mik Konstantin, Megla János, Morandini B., Pruszatz A., Salon Péter, Bors L. Matánovics, Szeivert A., Masztnak, Budai János, Ceizek István, Döring Emil, Dittrich J., Fürst K., Godina Miklós, Hampammer F., Horvatics M., Horváth Gy., Hepp Ede, Kelemen Ferencz, Kukovecz F., Klein Mór, Krizsán Ferencz, Kipke István, Marinovics, Megla Antal, Mayder A., Partles A., Sztrahunya J., Stolczer László, Troják J., Vrbnyák Gy., Wengert A., Vugrincics Ferenc, Zrinyi J., Klobucsár J., Frász Balázs, Heinrich Mór, dr. Schwarz, Löbl, Neumann, Salamon, Molnár Elek, Bujanics Sándor, Baranics, Bauman; összesen 49 tag ur.

1. Elnök a megjelent tagokat üdvözölve, a mai közgyűlést az alapszabályok 6. §-a értelmében határozatképesnek és megnyitottnak nyilvánítja. A közgyűlés jegyzőkönyvének hitelesítésére Pruszatz Alajos és Neumann Salamon tag urakat kéri föl.

Nuzsy elnök jelentése:

T. Közgyűlés!

2. A választmány a folyó ügyek elintézése céljából a múlt évben két ülést tartott, a melyek egyikén az új tüzfecskendő megérkezése és kipróbálása lön bejelentve, a másikán pedig elhatározva a szolgálati érem meghozatala az arra jogosultak részére és Masztnak tagtárs indítványára, a városi építészeti-bizottság megkeresése a tüzoltói szertárnak olyanmü átalakítására vonatkozólag, hogy abban az egyesületnek 5093 frt értéket képviselő szerei és eszközei elhelyezhetők legyenek; ugyanezen alkalommal a közgyűlés utólagos jóváhagyásának reményében, a szokásos táncvigalomnak megtartása is elhatározott és erre január 18. napja tüzetelt ki, különben erre tárgysorozatunk 8. pontja alatt még egyszer visszatérünk.

Az egylet készpénz-vagyonra jelenleg 71 frtot tesz ki. Ennyi csak azért, mert a múlt évi közgyűlés 9. §-ának határozatából egy új tüzfecskendő lett beszerezve 1159 frtért; ezen összegből azonban 400 frt megtérül, mert Csáktornya városa a régi kocsifecskendők eladásából begyűlt pénzösszegnek egy részét, azaz 400 frtot az 1890. márcz. 1-én tartott képviselőtestületi ülésének határozata alapján az 1896. évi költségvetésbe e czímen fölvette.

Ezekbe foglaltam össze elnöki rövid jelentésemet. — Most pedig egy igen kedves kötelességet kell teljesítenem.

T. közgyűlés! Egyesületünk minden tagja a munka embere. Dolgozunk, hogy megélhetésünket biztosítsuk; dolgozunk, hogy társa-

dalmi uton egymás támogatására elég erősek lehessünk. — Az első anyagi, a másik emberbaráti szempontból fontos és nélkülözhetetlen. Ez utóbbit hozta létre egyesületünk.

Egyesületünk kétféle tagokból áll: pártoló- és működő-tagokból. A pártoló-tagok pénzbeli segítségével a szükséges szerek beszerzését segítik elő és erkölcsi tekintélyükkel egyetünk fenmaradását biztosítják; a működő-tagok pedig physikai erejükkel, önfeláldozó lelkesedéssel végrehajtói mindazon intézkedéseknek, a melyek humanus egyesületünk keretében fogantathatók. S midőn a működő-tagok minden anyagi érdek nélkül, egy nemesebb érzés által lelkesítve, férfias önértéki teljes tudatával, a vészkiált szavára, nappal úgy mint éjjel, fölyeszik a harcot a bőszelemmel csak azért, hogy veszélyben levő embertársaik segítségére legyenek; midőn egészségük kockázatásával, munkaesetleg pihenő óráikat feláldozva sietnek a vészhelyre emberbaráti kötelességük öntudatos és észszerű teljesítésére; midőn a farszót munka jutalmát egyedül önmagukban, vagyis azon erkölcsi tudatban találhatják föl, hogy Isten és embernek kedves dolgot műveltek: s midőn a működő tagok sorában vannak egyesek, kik évek során át önfeláldozó munkásai egyesületünknek: illő és méltányos, hogy ezen több éven át működő tagokról időszakonként megemlékezzünk, egyesületünk és az egész társadalom nevében működésükért köszönetnyilvánítást és a kitarító szolgálat iránti buzgalom fejlesztése céljából alapított szolgálati érmel mellükre tűzzük.

Egyesületünk a mai közgyűlésre határozta a mai napig számított XV. X és V évet egyhuzamban szolgáló működő-tagok kitüntetését; véghetetlenül örülök, hogy én, mint az egyesület ez idei elnöke, tüzhetem mellükre a jól kiérdemelt szolgálati érmel. — Fölkérem tehát a kitüntetendő működő-tagokat, hogy azon sorrendben, amint a nevek fölölvasva lesznek, lépjenek elő:

Szeivert Antal parancsnok XV. (6801)	
Morandini Bálint alparancsnok X. (8204)	
Dittrich János zászló-tartó V. (10183)	
Szöke Nándor szivattyus V. (10184)	
Hampammer Ferencz mászó V. (10185)	
Megla Antal mászó V. (10186)	
Troják János szivattyus V. (10187)	
Bedics Ferencz szivattyus V. (10188)	

Elnök az érmel, az igazolványok átadásával feltűzve, az egyesület nevében ismételtel nyilvánítja köszönetét.

A kitüntetett tagokat éltetve, elnök jelentését tudomásul vette a közgyűlés.

3. Szeivert parancsnok jelentése: A működő tagok száma az 1894. év végével 63 tagból állott, ehhez belépett az 1895. évben 5 tag, kilépett 2, eltávozott 4, elhalt 1 tag s így az 1895. év végén maradt 61 tag. Tartott 10 gyakorlatot, 5 közgyűlést, 2 vá-

lasztmányit és 4 segély-alap válszttmányi ülést. Az 1895. évben 4 tüzest fordult elő és pedig márcz. 30-án Bofftyánban d. u. 4 órákor, jun. 18-án Buzásban reggel 3 órákor, szeptember 29-én Csáktornyan d. u. 2 és fél órákor és decz. 9-én Zala-Ujvárt déli 12 órákor. — A zalavármegyei önk. tüzoltó-szövetségnek 1895. junius 30-án Nagy-Kanisán tartott rendkívüli közgyűlésén egyetünket Szeivert, Morandini, Dittrich, Bedics és Kipke tagok képviselték. — Junius 25-én érkezett meg az új (Sammasa-féle) kocsifecskendő s azonnal ki is próbáltatott. — Aug. 2-án volt Bedics János szertárnok, az egyesület 20 évig működő tagjának temetése, mely alkalommal a működő-tagok a végtisztelet adására zászló alatt vonultak ki és koszorut helyeztek sírjára. — Aug. 4-én a perlaki önk. tüzoltó-egylet 20 éves fennállásának ünnepélyn. egyetünk 12 taggal vett részt. — Szept. 20-án tartottuk meg diszgyakorlattal egybekötve egyesületünk 20 éves örömmünepét, mely alkalommal a perlaki önk. tüzoltó-egylet 20. a nyírvölgyi 14 taggal volt képviselve. — Továbbá jelentem, hogy elhalt Bedics helyére szertárnoknak Döring Emil tagtárs választott meg. — Van szerencsém még jelenteni, hogy a segély-alap évi számadásainak felülvizsgálására 1895. decz. 31-én Baumann Zs., Frász T. és Klein M. tagok küldettek ki, a kik a számadásokat rendben s pontosan vezettnek találták és Godina Miklós pénztárnoknak a pontos vezetésért elismerést szavaztak. A segély-alap pénzkészlete 3030 frt 26 kr., mely összeg a takarékpénztárban van elhelyezve és pedig a 3115. sz. b. könyvben 1484-22 frt, az 1681 számban 1405-10 frt, az 1528. számban 110-92 frt.

A közgyűlés parancsnok jelentését tudomásul vette.

4. A számadások felülvizsgálására kiküldött bizottság jelenti, hogy a számadásokat rendben és helyesen kezeltéknek találta s kéri a pénztárnoknak a felmentvény megadását. Az évi számadás a következő:

Bevétel:

Pénztári maradv. 1894. év végén	1007-26
Táncvigalomnál felülfizetés . . .	3294
Csáktornyai Takarékpénztár . . .	50-00
Muraközi Takarékpénztár . . .	40-00
Gróf Festetics Jenő adománya . . .	25-00
1007-26 frt betétkamatja jul. 5-én	21-58
Csáktornya város adománya . . .	120-00
Különféle bevételek	30-00
Tagsági-díj 1895. évről	134-00
» » 1894. »	6-00
» » hátralék	6-00
	1472-78 frt

Kiadás:

Két szaklap	12-15
Tűzkár ellen való biztosítás . . .	6-46
Egyleti szolgál fizetése	120-00
Utalványok szerint	93-58

Különféle számlák	134-75
Uj kocsifecskendőre	1028-84
Tagsági-díj hátralék	6-00
Takarékpénztárban	71-00
	<hr/>
	1472-78 frt

A közgyűlés a bemutatott zárszámadást tudomásul vette s Deák József ügybuzgó pénztárosnak jegyzőkönyvíleg köszönetet szavazott.

5. Elnök bemutatja az egyesület szerelvényeiről 1895. decz. 31-én felvett leltárt 5093-69 frt értékben.

Tudomásul vétetett. Egy példány átadatik a szertárosnak, s egy meg irattárba helyeztetik.

6. Elnök bemutatja az 1896. évre felvett következő költségvetést:

Bevétel:

Pénztári készlet 1895. évről	71-61
68 pártoló-tag után á 2 frt	136-00
Csáktornya város adománya	120-00
Régi szerk. fecskendők eladásából	400-00
	<hr/>
	727-61 frt

Kiadás:

Segély-egylettől kölcsön vett összeg visszafizetésére	140-68
Egyleti szolga fizetése	120-00
Tűzkár ellen való biztosítás	6-46
Tagsági-díj Bpest és Zala-Egerszeg	6-10
Két szaklapra	6-10
Szolgálati érmekre	10-00
Különféle kiadásokra	100-00
Az egyesület képviselőjének hivatalos utazásra	20-00
Várható pénzmaradvány	318-27
	<hr/>
	727-60 frt

Elfogadtaott.

7. A választmányba. Todor József helyére, Salon Péter pártoló-tagot választá meg a közgyűlés egyhangulag.

8. Elnök jelenti, hogy a választmány, a közgyűlés utólagos jóváhagyásának reményében, a szokásos táncmulatság megtartását elhatározta, arra január 18. napját tűzte ki, a meghívókat kinyomatta és szétküldötte, a rendező-bizottságra Nuszy elnökele alatt a következő tagokat választá be: Szeiwerth A., Morandini, Deák, Hirschmann Leo, Masztnak, Dittrich, Löbl, Frász Tamás, Bors L., Kipke, Mayer, Szirk Fr., Matánovics, Mik Sz. és Bujanics tagokat.

A közgyűlés a választmány előrelátó intézkedését a táncmulatságra vonatkozólag köszönettel vette tudomásul.

9. Szeiwerth A. parancsnok indítványára a közgyűlés Nuszy Mátyás elnök és Alszeghy Alajos jegyzőnek működésükért köszönetet szavaz. — Kmft.

Alszeghy Alajos, Nuszy Mátyás,
jegyző. elnök.

Hitelesítjük:

Pruszác A., Neumann Salamon.

Színészet Csáktornyan.

IV.

Január 4-én volt Feketéné Bánházy Teréz jutalomjátéka. Ez alkalommal Szigeti József műlátató énekes bohózata «A csókon szerzett vélegety» állott műsoron. A jutalmazandó, kinek jeles alakításai s kedves játéka eddig is mindig egyik főszerepére jutottak a Fekete-társaság színjelölésének, ma is eleget tett a tehetségéhez fűződő reményeknek. — Mint színész, mint paraszt-menyecske, töl-legendy, cigány-leány, mint házaló-fiu és mint idegen nő egyaránt kivívta a közönség zajos elismerését, mely élénk tapsolásban és számos kihívásban nyilvánult. Különösen jeles volt parasztmenyecskeje, kit azzal a hévvel és kedvességgel mutatott fel, melyet e nemű alakításában tőle már megszoktunk. Mint cigány leány különösen érzelemtől áthatott hangon előadott dalával

nyerte meg a közönség tetszését. Szabolcsi Emil (Csontai) nyugodt és öntudatos játékaival, szintén nagyban hozzájárult az est sikerének emeléséhez. Mint majdnem mindig, úgy most is ki kell emelnünk Vihary Elemér művészi játékát, ki mint Rípacs kőbor-színész, Szabolcsinéval együtt zajos derűtséget keltett a közönségben, mely mókákat kitörő tapssal jutalmazta meg. A többi szereplő is többé-kevésbé jól megfelelt az igényeknek.

Vasárnap, jan. 5-én millenniumi, hazafias előadás gyanánt a «Petőfi Sándor élete és halála» című látványos színművet adták. A legnagyobb magyar lantos-költő iránt való kegyelet s a hazafiúi lelkesedés szépszámu közönséget vonzott a színházba, mely azonban némi csalódással eltelve távozott onnan. Már maga a darab se felelt meg a hozzá fűzött reményeknek, de még az előadó színészek is mindjárt az előadás kezdetén bizonyos nyomott kedélyhangulat volt észlelhető, mely az előadás folyamán se tűnt el s sikerét is kockáztatta. A czím szerepet Timár Béla adta, ki bár igyekezett szerepének nehézségeit leküzdeni s néhány jelenetével aratott is zajos tetszést, mégse tehetett mindenben eleget a szerepéhez fűzött követelményeknek. Legtöbb sikert és elismerést aratott még Szabolcsiné Róza (Toroczkai Irén), ki a szerető nő hűséges ragaszkodását, önfeláldozását, mely a csatáratérben is fölkeresteti vele a hön szeretetét felít, meghatóan és vonzóan állította szemünk elé. Nagy Pista egy szépen előadott hazafias dalával («Rég veri már a magyart a Teremtő») aratott méltán elismerést. Kiváló volt még Szabolcsi Emil (lelkész), Vihary (Petőfi János) és Riskó Ilon (Szendrey Julia). — A többi szereplők nem tudtak hatást elérni, a mi azonban inkább szerepeiknek, mint maguknak tulajdonítható. Általában maga a darab nagyon gyöngye volt, mert igazi drámái ér nem lüktet benne s az egész darabon meglátszik, hogy nem egységesen megalkotott mű. Ennek tulajdoníthatjuk első sorban, hogy az előadás teljes sikert nem arathatott.

Meghatva és elérzékenyülten hagyta el a színtermet az a csekély számu közönség, mely jan. 6-án megjelent, hogy Rákosi Jenő «Magdolna»-jának előadásán szórakozzék. — Rákosi, «Aesopus»-ban egy ideális, eszményi világot tár elénk, ezen darabjában egyikét azon sötét és megrendítő drámáknak dolgozta föl erős és jellemző vonásokban, melyek szomorú tanuságot tesznek a nagyvárosi élet romlott erkölcséről, minden erényt elseprő önzéséről. De nemcsak a darab, mely sötét és komor tárgya daczára gazdag költői szépségekben, sőt a humor se mellőzi teljesen, hanem az előadó színészek is megérdemelték volna a nagyobb érdeklődést. Az egész előadás összességében és összhangzatos volt, melyet a legkisebb diszsonancia sem zavart meg. Mindegyik szereplő igyekezett szerepének előnyeit jól kiemelni és az előadás sikerét teljessé tenni, a mi nekik sikerült is. Mint kiválóan remek alakítást, mégis külön Feketéné Magdolnáját kell kiemelnünk, mely még a legkényesebb igényeket is kielégíthette. Szerepének minden változatát oly művészi hévvel játszotta, hogy teljesen méltóvá tette magát azon újból és újból kitörő tapsra, melyben az elragadtott közönség minden hűzég nélkül részesítette. A közönség elismeréséből bőven jutott ki a többi szereplőknek is, kikről legyen elég annyit megjegyeznünk, hogy mindnyájan feladatuk magaslatán állottak.

Január 9-án «A Peleskei nótárius»-t hirdette a színpad. Mint Szabolcsiné Róza jutalomjátéka került előadásra Gaál Józsefnek eme örökké érdekes hazafias bohózata. A tehetséges színészről iránt viseltett elismerésből kifolyólag szépszámu közönség töltötte meg a padsorokat. S hogy a varázsolásoknak meg is felelt a darab, biztosítékot nyújtott erre nézve már elege úgy a megújalmazandó, mint Vihary neve és jó renoméja, ki a czím szerepet adta. A hálás közönség nem is fukarkodott: bőven juttatott tapsaiból a szereplőknek, miben Feketéné is osztozkodott, szívből jött s szívhez szóló szép dalaiért.

Január 9-én a «Cseperke kalap» cz. népszínmű volt kintüve. Közönség azonban, jóllehet magának az igazgatónak lett volna a jutalomjátéka, oly csekély számmal jelent meg, hogy az előadás — valószínűleg a zord időjárás miatt — nem volt megtartható. Hiszünk, hogy a közönség tömeges megjelenésével a két utolsó estén kárpótolni fogja a társulatot ez ismétlődött sajnos esetért.

Ma, vasárnap Vihary Elemér jutalomjátékául egy helybeli szerző műve «A csáktornyai ház titka» című karczagató bohózat kerül bemutatásra. — Hétfőn, január 13-án közkívánatra az «Othon» adatik.

KÜLÖNFÉLÉK.

— **Kérelem.** Az új év elején abban a reményben nyitunk új előfizetést a »Munka» 1896-ik évi folyamára, hogy a uagyközönség méltányolni fogja a kiadóhivatal azon áldozatát, melylyel lapunk külső alakját csinosossá, tetszetősbé és olvashatóbbá tette. Ugyanis lapunkat új-év óta teljesen új betűkkel nyomtatjuk úgy, hogy kiállításra bármely nyomdának becsületére válék. Azzal a kéressel járunk tehát lapunk régi barátaihoz, vidékünk és városunk közönségéhez, miszerint sziveskedjenek lapunkat ismerőseik között ajánlani, arra előfizetni s előfizetőket gyűjteni. Ugy a szerkesztőség, mint a kiadóhivatal arra fog törekedni, hogy lapunk minden tekintetben megérdemelje a közönség pártfogását. Lapunk előfizetési ára marad a régi: *Egy évre 4 frt. — Félévre 2 frt. Negyedévre 1 frt.* — Amidőn még a tartozások s az új előfizetések beküldését kérnök maradjon kiváló tisztelettel:

A kiadóhivatal.

— **Anyakönyvi statisztika.** A helybeli anyakönyvvezetői hivatal följegyzései szerint a lefolyt első negyedév folyamán 58 születési, 37 határozási s 11 házasságkötési eset jegyeztek be az intézmények életbeléptetése óta.

— **Országos vásárok.** A Csáktornyan megtartandó országos vásárok az 1896-ik évben a következő napokra esnek: február 3-án (Balázs vásár), márczius 30-án (virágvasárnap v.), június 30-án (Péter-Pál v.) augusztus 3-án (porcinkula v.), október 13-án (Teréz v.), november 25-én (Katalin v.), s azonkívül minden szerdán a szokásos hetivásár.

— **A 10 és 5 krajczáros váltópénz bevonása.** A pénzügyminiszter rendeletet bocsátott ki, mely a 10 és 5 krajczáros ezüst váltópénz bevonása iránt intézkedik. A rendelet kimondja, hogy ezek a váltópénzek még csak 1897. január elsejéig maradnak forgalomban, de az állampénztárak és az állami hivatalok az 1898-ik év végéig tartoznak ilyen váltópénzeket elfogadni.

— **Meghívó.** A csáktornyai önk. tűzoltóegylet f. hó 18-án a helybeli »Hattyu« szálló disztermében *táncszertélyt* rendez. Belépődíj személyenkint 1 frt. Tűzoltók egyenruhában belépődíjat nem fizetnek. — Kezdeté 8 órákor. A tiszta jövedelem az egyesület alapvagyónának gyarapítására fordítatik.

— **Körvédelmi.** A második körvédelmi társulat az idei tél folyamán f. hó 5-én és 6-án rendezte Ziegler Kálmán csáktornyai kir. közjegyző és Murai Róbert beliczai földbírtokos. A vadászaton, mely mindkét nap a dráva-vásárhelyi vadászterületen folyt le, 13 vadász vett részt, kik első nap 123 nyulat, egy őzbakot s egy rókat, másodnap 161 nyulat terítettek le. A dús vadállomány mellett még ennél is gazdagabb eredményről számolhatnánk be, ha a nagyon szeles időjárás sportszervevényökben őket nem akadályozta volna. — Mindkét nap kedélyes lakomával fejezték be a nap farsadalmát — szabad ég alatt.

A kanizsai kereskedő-ifjak önképző egylete felkérésére és segélyalapja javára fötíztt dr. Kiss Ernő fögygymnasiumi tanár úr 1896. évi január hó 11-én, szombaton, esti fél 9 órákor a Nagykanizsai Casinó disztermében «A nők világa» czimvel felolvasást tartott. A felolvasást táncz követte.

— **A Csáktornya-vidéki** takarékpénztár cégjegyzése a kir. törvénytörvények által eszkö-

Udvarias vádolt.

— A bíró előtt.

A bíró, tudja Isten hányszor olvassa a vádlevelet, melyet egy csinos szöke kisasszony nyújtott be és következőképen hangzik.

Egy megyei háiban igen jól mulattam volna, ha egy udvariatlan férfinak udvariatlansága egész mulatságomat el nem rontja.

Történt u. i. hogy quadrille diamour következett és X. ur felkért, azonban kiköszaraztam, mert már volt tánczosom, ezt ő annyira szívére vette, hogy midőn javában jártuk a négyest, oda áll elibém az említett ur és többek hallatára — köztük sok udvarias férfi és nő volt, tánczosom is, — odavágja szemembe, hogy üljön le a kisasszony, maga nem tud táncolni, hogy merészkedik négyest föllátni.

Tek kir. járásbíró, 10 éves korom óta járok hol egyik, hol másik tánczmesterhez, hogy én ne tudnék táncolni, ez merő rugalom és kérem ez okon vádlatot szigorúan megbüntetni. Tisztelettel J. Otília.

Bíró vádoltához: Így történt a dolog?

Vádolt: Nem éppen!

Bíró: Hogy tehát mondja el!

Vádolt: Rég szeretem, nem imádom felperest, álmomat mindig megzavarja ezen szerelem, de reménytelenül, mert felperesről kijelentette, hogy ő nem szerethet ilyen műveletlen fickókat, mint én vagyok, pedig 4 elemi iskolát jártam és ma X. városnak első rangu tisztviselője és elite bájlainak fortenczere, négyes rendezője sly. vagyok.

Bíró közbeszólt: Ne fecsegen itt hiábavalókat, ne kerítsen olyan nagy feneket a dolognak, hanem térjen a tárgyra.

Vádolt: Hát ilyen rendezői minőségben jelentem meg a vádlevelben említett bálon is azon eptőkél szándékkal, hogy felperesről csufot tesztek, véres bosszút állok. Felkértem a négyesre, pedig tudtam, hogy van tánczosa, de ürügyet kerestem az összekocczanásra, azonban felperes kitért előlem.

Hanem... gondoltam egy nagyot, hogy... de minek is folytassam, beismerem a vád alaposágát.

A bíró hajtogatta a büntető kodexet, hogy a megsértett női becsület és hiúságra győgyírt keresem, miközben vádolt a legnagyobb kinokatt állotta ki, midőn végre felszólítja a felperest, hajlandó-e alperestől a bíróság előtt ünnepélyes bocsánatot kérni. Mire az alperes egy nagy lélekzetet véve, erre készséggel vállalkozik.

Ekkor felpereshez fordul a bíró, kérve hajlandó-e elfogadni a följajlott bocsánatkérést?

Ha kezet nem kell nyújtani az alperesnek! igen.

Erre a bocsánatkérés megtörtént és az ügy befejeztetett.

Hiteleért szavatul: *Justin.*

Schicht-féle SZIN-SZAPPAN
a kulcs védjeggyel a legjobb. Mindenütt kapható.

Felelős szerkesztő: **MARGITAI JÓZSEF.** Segéd-szerkesztő: **ZRINYI KÁROLY.**

Kiadó és laptulajdonos:

FISCHEL FÜLÖP (STRAUSZ SÁNDOR).

zöltetvén, működését az új pénzüzetet e hó 15-én fogja megkezdeni. A könyvelői teendők teljesítésével Fejér Jenőt, városunk szülöttjét, eddig nagy-kanizsai könyvelőt bízták meg.

— **Mémlő kiosztás.** Az állami mémlővoknak a községek között leendő szétosztása főispán ur ő méltóságának elnöklete alatt e hó 18-án történtek meg Paliban, miről a bizottság s a községek hivatalosan már értesítettek.

— **Szénmérgezés.** Mull vasárnapról hétfőre hajló éjjel Erhatits István mura-szentmártoni illetőségű kocsis Pecsornik Ignác helybeli vendéglősnél, hogy kályhanélküli szobájának levegőjét tűrhetőbbé tegye, parazsat hozott egy fazékban s kőzenet rakott arra, hogy meleg legyen a szobában. S ezzel el is aludt. A képződött szengáz azonban elkábította olyannyira, hogy két napi megérőltet munkájába került az orvosi tudományok, hogy őt az életnek megmentse. A fiatalember most már minden veszélyen túl van.

— **Halálozás.** Duhacek Ida hajadon, rövid, de kinos szenvedés után szívészűhűdés következtében hunyt el f. hó 6-án Csáktornyán. A szomorú véget ért fiatal nő, ki mint gyermeknevelő volt alkalmazásban Hochsinger Sándor helybeli szeszgyáros családjánál, becsi illetőségű volt s alig 19 éves korában vett búcsút e földi élettől. S ezért általános s igaz részvét nyilatkozott meg elhunytá alkalmából. — Nyugodjék békével, távol övéitől, az idegenben!

— **A szépítő-egyesület** évi rendes közgyűlését f. hó 6-án tartotta meg Morandini Bálint elnök vezetése alatt. A gyűlésen jelen volt 76 tag. — Felolvasatott elsősorban az egyesületnek 1895-ik évi működéséről szóló jelentés, melyben felsoroltnak az elmúlt évben történt intézkedések. Ki lett mutatva a tagok száma, mely 1894. végén 343 volt; belépett 1885-ben 35 tag, eltávozott 9, kilépett 28, meghalt 1 tag s így maradt az 1896-ik évre 330 tagja az egyesületnek, még pedig 310 helybeli és 30 vidéki. Majd rövid kép is nyújtván az egyesület vagyoni állapotáról, a jelentés tudomásul vételével kapcsolatosan kéri az elnökség a közgyűlést, hogy a választmányt további működésében is hathatós támogatni sziveskedjék. — Alszeghy Alajos a pénztárvizsgáló bizottság nevében jelenti, hogy a számadásokat átvizsgálták, a mellékletekkel összehasonlították s azt teljesen rendben és helyesen kezeltnek találták. A pénztárvizsgálóból kitűnik, hogy a kézipénztárban 10 frt 02 krt, mint takarékpénztári betétet 952 frt 74 krt találtak, melyből alapítvány 725 frt s így az egyesület forgó tőkéje 237 frt 76 krt tesz ki. Tagsági díjakból 571 frt 76 kr. folyt be; az Újvári-utczában elkészített gyalogjárók után hátralék 108 frt 05 kr., tagsági-díj hátralék 16 frt 40 kr. A pénztárvizsgálók jelentése alapján Czvetkovics Antal pénztárosnak a felmentvényt megadták s ugyancsak a fenti bizottság indítványára ügybuzgó fáradozásának elismerésül jegyzőkönyvileg köszönetet szavaztak a pénztárosnak. — Az 1896-ik év költségvetésében bevétel: alapítvány 725 frt, készpénz 237 frt, tagsági díjakból várható 570 frt, városi segély 472 frt, összesen 2004 frt. Kiadás: szolgáló díja 60 frt, Újvári-utca és a Gabona-tér rendezése 1400 frt, összesen 1460 frt. Így a várható pénztár maradvány 544 frt lesz. Az alapítvány azért vétetett a költségvetés bevétel-rovatába, mert az egyesület oly összeggel nem rendelkezik, hogy az 1896-ik évben tervbe vett munká-

latok költségeit fedezni tudná, miért is elnök kéri a közgyűlést hogy az alapanak mint kölcsönnek felhasználását engedélyezni sziveskedjék, mert ez által megmenekül az egyesület egy nagyobb kamatokkal járó kölcsönnek fölvételétől. Az alapítványból elhasznált összeg évenként törlesztendő lesz a folyó tőkéből. A közgyűlés a választmány ezen intézkedését tudomásul veszi, valamint a költségvetést is elfogadja. A jegyzőkönyv hitelesítésével Molnár Elek és Jeney Gusztáv tagok bizatnak meg. — Bauman Zsigmond indítványára a közgyűlés, miután az elnöki jelentésből meggyőződött arról, hogy a választmány minden lehető elkövet ez egyesület felvirágoztatása s céljának elérése érdekében, jegyzőkönyvileg köszönetet fejezi ki.

— **A beteg városbíró.** Molnár József városbíró ur, mint részvételt értesültünk, súlyos betegen fekszik. Betegsége, mely erős hűlésből támadt, lassu lefolyásu ugyan, orvosi azonban reméli, hogy a gondos ápolás mellett nagyobb aggodalomra okot szolgáltatni nem fog s egészsége mihamarább helyre fog állani.

A millenáris év beköszöntével Mura-Viden a plebános, Gölül János, ki noha stájer származásu, megemlékeznék a szószékéről a millenniümről, beszédét oly gyönyörű fohászszal zárta be, amely bármely tősgyökeres magyar papnak is dicséretére vált volna. A többek között így szólt: „... Most pedig imádkozzunk a Mindenhatóhoz, hogy ennek a nemzetnek, amely egy ezredév alatt annyi szenvedésen és viszontagságon ment keresztül, engedjen a földön még sok-sok ezredévet megélni kevesebb baj — és több öröm közt, mint az elmúlt évezredben! — A kántortanító: Herbolvi Alajos pedig magyar nemzeti himnusz énekelte. Örömmel hozzuk ezeket köztudomásra.

— **A helybeli gőzmalom** fölláttatójának, Molnár Lajosnak, esőbekerülésével tudvalevőleg nagy tehéssel a helybeli «Csáktornyai Takarékpénztár» birtokába ment át, mely azt s a vele kapcsolatos villamvilágítást eddig üzben tartotta, de mindig azon volt, hogy rajta minél előbb tudadhasson. Ez a mult héten sikerült is az intézetnek, mert akadt egy előkelő konzorcium Horvátországból, mely Grünwald Jakab zágrábi gazdag vállalkozóval az élen, több drávántúli kereskedővel szövetkezve az iparvállalatot 20 ezer forintért megvette, azzal a kötelezettséggel, melylyel a szerződés annak idején Molnár és a város között megkötöttet. E szerint a villamvilágításról a vállalat is gondoskodni tartozik s mint halljuk, a madom produktivitását egyéb irányban is fokozni akarják.

— **Szylveszter-estély Perlakon.** A szegény tanulókat segélyező egyeslet december 31-én a «Társaskör» helyiségében tombolával egybekötött igen sikerült táncestetlyt rendezett. — Felülizettek: Dr. Kemény Fülöp ur 2 frt 50 krt, Csesznák József, Kovács Rezső urak 2 — 2 frt. Berke Viktor, Verly Ernő, Mittelhauser Ferencz 1 frt 50 krt. — Horváth Csongor, Lange Kelenen, Banelly Vilmos, Verly Ferencz, Barsch Henrik, Sipos Károly, Sipos Elek, Korpics János, ifj. Görjesáncz József, Varga Jakab urak 1 — 1 frt. Kraicz Ernő, Mihácz János, Krampács József, Spitzer József, Stegmüller János, Glavina András, Balázs János, Ebsenspanger Miksa, Schultz Sándor, Hirschsolm Miksa, Hirschsolm Nándor, Lubics Károly, alsó-miháloveczi bíró urak 50 — 50 krt. Tombola-tárgyakat ajándékoztak: Sipos Károlyné, Grész Alajosné, özv. Verly Miksané, özv. Cszimadia Mihályné, Sipos Nelli, Vizmathy Gizella, Banelly Hermin, Liszják Gabriella urhölgyek; Sipos Károly, Sipos Elek, Verly Ferencz, Murk István, Szébényi Lajos, Barsch Henrik, Horváth Csongor, dr. Böhm Sidney, Krampács József, Verly Ernő, Korpics János, Spitzer József urak. Fogadják a szives adakozók és felülizetők az egyeslet gszinte köszönetét. — Perlak, 1896. jan. 2-án. Chityl Pál, egyk. gazga.

— **Köszönetnyilvánítás.** Fogadják mindazon t. ismerőseim és barátaim, akik felejtethetlen nóm elhunytá alkalmával részvétüket fejezték ki és a temetésnél megjelentek s ezáltal fájdalomunkat enyhíteni szivesek voltak: ugy az én, valamint családom részéről is hálás köszönetemet. Csáktornyá, 1896. január 10. *Fehér József.*

SZERKESZTŐI ÜZENET.

J. G. Helyben. A Négyelet gyűléséről szóló tudósítást későn kapván meg, nagy terjedelműt fogva csak a jövő számban közölhetjük.

Sve pošiljke tičeće se zadržaja
novinah, naj se pošiljaju na ime
Margitai Jožefa urednika
vu Čakovcu.

Izdateljstvo:

Knjižara Fischel Filipova, kam se
predplaš i obznane poešljaju.

MEDJIMURJE

na horvatskom i magjarskom jeziku izlazeći društveni znanstveni i povučljivi list za puk
Izlazi svaki tjeden jedanokrat i to: vu svaku nedelju.

Predplatna cena je:

Na celo leto . . . . . 4 frt.
Na pol leta . . . . . 2 frt.
Na četvrt . . . . . 1 frt.

Pojedini broji koštaju 10 kr.

Obznane se poleg pogodbe i fa
računaju.

Službeni glasnik: «Čakovečke Šparkasse», «Medjimurske Šparkasse», «Šparkasse Okolice Čakovca» i. t. d.

Poziv na predplatu.

Prvim danom meseca januara odpiral
es predplata na novine: »Muraköz-Medji-
murje« za prvi fertalj i prvo pol-ljeta, od-
nosno za celo ljeto.

Prosimo stoga vnoغو štovane naše pred-
platnike, da dostuju predplatu čim prvlje
obnoviti, da se redovijo, neprekinuto odpre-
manje novinah uzmogne za vremena vurediti.

Predplata, prosimo, nek nam se izvoli
pripošljati izključivo poštanskimi naputni-
cami, koje su za to najshodneše, samo treba,
da se na njih točno označi adresa pred-
platnika.

Cěna novinam »Muraköz—Medjimurje«
ostaje i za ljeto 1896. nepromenjena i to:

Na celo ljeto . . . . . 4 for.

Na pol ljeta . . . . . 2 for.

Na fertalj ljeta . . . . . 1 for.

Pojedini broji 10 kr.

Božićnji poslovač.

Napisal: **Jókai Mór.**

Vjerovniki-kreditori podigli su proti vkanj-
livcu trgovcu veliku pravdu, prosili su oštru
kaštigu na njegovu glavu, ter su željeli, da
bude zakon proti njemu ošter, i da ga kaš-
tiguje sramotnom tamnicom-reštom.

Propaloga je vnoغو penez koštalo, da
odvrne od sebe kaštigu, krivi penez povlekli
su sobom i prave; i ipak mu nije pošlo za

rukom, da se oslobodi kaštige, sramote. Sudci
bili su oštri i pravični.

I opet je božić; vu vsakoj cirkvi zvonijo;
vjerni kršćeniki se žurijo vu svetlećnoj opravi
proti cirkvi: vu cirkvah se razleže popěvanje
i orguljanje; na vulicah pokazuju djeca jedno
drugomu božićne dare, — pred oblokom
varmegjinske biže-sgrade, koji je bil providjen
železnimi rešetkama, hoda s bajunetom gori
i dolji stražar, a črez rešetku na obtoku na-
lukava iz samotnog svoga zatvora zlotvorni
trgovec na vulicu; na zmrženjem obloku
raztopil je vrućim dihanjem mali otvor, črez
koji gleda na vulicu, i kak vidi ljude, gde
žurno ideju vu cirkvu, zdehnuł je i rekel
sam vu sebi:

— Kak su srećni, kaj moreju tak iti
vu cirkvu!

Odišlo je pošenje, odišel dober glas a
i sloboda za jedno vrěme: šest mu je ljet
treba sprevadjeti vu reštu. Ali zato ipak ima
nekaj, čemu se zna veseliti. Ostali su penezi.
Prevarom ugrabljeni, orobljeni penezi. Izdani
na bogate interese, povjeren vjernim paida-
šom, koji su se žnjim igrali. Kad mine vrěme
rešta, on bude opet bogat, a bogatstvo je
opet pošenje.

Dogodilo se medtemtoga, kaj se večkrat
na svētu dogadja, da čovek sam vu svoju
jamu opadne; trgovca, koji je vu reštu čamel
dostigli su ga prav onakvi vudarci, kakove
je on drngim nameril. Jeden od onih prijate-
ljev, koji su skrite peneze rukovodili, pobegel
je žnjimi vun iz zemlje, više njegovih duž-

nikov je prepalo, ter je tak izgubil pri njih
skrite penezne svote-šume, orobljeno, prevarom
stećeno blago tak mu se je razstopilo kak
sněg. Vezda se je obistinilo ono, kaj je prvlje
s prisegom tvrdil, da penez nema nigde, pri
nikom. Bilo mu je po njegovimi rećmi.

Ali ipak ne zevsema. Prvlje nego li je
preglasil, da je prepal izmenil je vnoغو zlata
vrėdnog više jezer forintih. To je skrıl bil
vu jednu železnu ladičku; jedne tmne noći
ponese tu ladičku na kočiji vu varaški park
(vu šetališće). Ostavil je kočiju odzada, ter
je iskal prilično mesto, gde bi zakopal la-
dičku s penezi, i našel je mesto poleg vode,
gde ponizna vrba rasla, i tu poleg je zako-
pal svoje blago. — Barem su mu
ti penezi ostali, a bilo ih je morti do trideset
jezer forintih; ako nedaju penezi čoveku
gospodstvo, daju se ipak da moći od njih živeti.

*

Prešlo je šest dugih ljeta. Vu to vrěme
zaboravili su ljudi na grěh i neprilike Csa-
lavérijeve, more dojt pred svět, morti ga
niti prepoznali nebudu. Zrakluft vu reštu
postara čovėka; sramota morti još više.

I opet je Božić. Kesno na večer odprti
su pred zasuznjenim vrata ter su mu rekli,
da more oditi; svoje je vrěme pretrpel, de-
nes je božićni dan.

Oh, kak se je veselil rob; né veličanst-
venomu božićnomu danu, nego zdavnja že-
ljenoj slobodi! kak je bežal črez vulice, ali
né vu cirkvu, da se zahvali Bogu, da se
izmiri sa lastevitom dušom, nego k jednom

Z A B A V A.

Kunić (pitemi, bieli zajec) vraćitelj.

Jeli vi draga dieca znate, kakovu igraču
nikada nesmijete zahtievati niti si željeti?
Svaku takovu, kojim bi životinji bol
zavdavali.

Zato ja dapače i neodobravam, ako
diete želi, da mu božićno drve donese bića.
A ako dečec po svem drvenom konju ne-
milostivo tuče, tak mi lo ide kroz srdce, te
si mislim:

»Ti mali barem misliš, da to sad konje
boli, a ipak ga biješ; nebude dugo trpelo i
ti buš žive i čuteće konje i drugu živinu
nemilostivo mučil i tukel!«

Takaj nemogu prirazneti kak je slobodno
po trgovinah igračkama, hižice za muhe
(bogár ház) i šmrčke prodavati, baš kak da
se najnježnija dieca u lovljenju i ubijanjo
malih životinjah neka viezbaju, kak n. pr.
mlade mačkice na malem mišeku, kojega njim
je stara mačka donesla.

Ne uništavanje života, već opazivanje
istoga neka vam veselje čini, i ja sam pod-
puno osviedočen, da ako se jedan krat

prućite živet životinje i njihovu narav oštrim
okom pomatrati, vam postane težko, dapače
nemoguće i istu škodljivu životinju mučiti
a kamo li domaču i hasnovitu. Ako već
mora biti, da bu koja životinja ubita, tak
prepusite lo odraslim ljudem, a vaše njezne
roke neka budu od onoga čiste, kaj u svakom
slučaju nekaj groznoga u sebi ima.

Osobito ako premišljavamo, kak mnoge
životinje već po svojoj naravi dobru čut
imaju, kak u veselju i nevolji skupa drže,
kak u stiški jedno drugo podpomaže i da-
pače u smrti jedno od drugoga nepopusća,
onda nam bu sigurno težko njim nekaj
zla učiniti.

Ja sam sem nedavno jedan liepl i ga-
nutljivi slučaj doživel, kojega vam hoću sad
ovde pripovedati.

Moju službu zvršavajuć, dojdem više
krat na stanovitom marohtu mimo ogradjenog
dvora, u kojem se inozemske kokoši povaju,
i ako baš imam vriemena, veselil me da
mogu kroz železne gatrice malo nular lu-
kati i njihovo življeenje promatrati.

Tu vidim na kupu gnoja, razne farbe
perjem pisanoga, osobitom ružom nakiće-
noga dečka kokota stali, koj kak kakov

general svoje čete broji. Tam gospa škraplo-
drapavka stoji u sredini med svojom sim
tam na okolo biežećom diecom. Mati je
srojim jasnim kvokanjem uči hranu si is-
kati te se uvijek okolo zgedava, da se nebi
nježnim ljubincem kakova pogibelj približa-
vala. Ako samo mačka vani izvan gatricah
mimo prebeži, već joj se perjekustuštri. Ako
pes za deklom črez vrata nuter zabludi,
odmah mu skoči na glavu te ga udarci svog
kluna iztiera iz dvora. Ako pak koje neva-
ljane diete, koje se je iz racinog jajca prek-
ljuvalo, dapače u vodu skoči te k-svojim
brblastim tecam plava, onda siromaška mati
skoro zdvaja i skrelutami nad glavom skupa
tuče od same osupjenosti.

I druge životinje je tu moći videti. Med
zelenim zelnim listjem skače nekoliko kuni-
ćah okolo, koji okolo zelje glodju, na zadnje
noge se sedaju i čiste si mustaće pred njimi
taticami.

Jedan od tih kunićah je dapače sa jed
nom kokošjum tak uzko prijateljstvo sklopil,
da su uvijek skupa te se za ostalo druztvo
malo brinu.

Kad sam jednoć opet mimo iduć u taj
kokošnji dvor poluknul, stala ili bolje rekuć

stacunar, koji je i na taj dan navaden bil odpréti kupcom svoj stacun ter za nekoliko zadnjih grošov kupil je pri njem motiku. Im zajednu vuru napunil si bude žepe zlatom.

Čekal je samo, dok se je zevsema zamračilo, i dok su vsi ljudi otišli dimo. Vu vsakoj je hiži takvom sgodom veselja i dobre volje; vsaki sprevadja tu večer vu društvu prijateljah i svojih milih, jeden čovek poišće drugoga: po polju neblude nigdi.

Mogel bu ljepo na miru zvršit svoj posel, gdo na božičnu noć ide da zdigne zakopano blago. Našel je veliku poniznu vrbu; lehko je našel město, koje si je zaznamenoval; oštra motika zasćkla je zemlju i za zveketala na željeznoj ladićki.

Oh, anda tu je! zdehnul je s radostnim srcem, ter se je požuril da ladićku zdigne. Kak je bila težka?! Ključnica je na ladićki već zdavnja zaherdjavila pod zemljom, trebalo ju je s motikom odtrgnuti. Željezni je zasunj napokon puknul, čovek je vteknuo ruku vu ladićku — ali glej bilo je samo drobno kaménje, kaj je zgrabil s rukom na mesto zlata.

Čovek je bėsnom srditostjum izkopal s rukami próda (kaménje), kaj je bilo vu ladićki mlsleć vu norosti, da se je morti gornji del penez, do kojeg je voda doprla, preobrnuo vu kamen, a na dnu da je i vezda zlato; na dnu pak je bil pród-kaménje; zloćesta zemlja i drać.

Svět se se žnjim preobrnuo, zgrabil je s obodvemi rukami kaménje ter je počel s njim bežati, i bežal je, bežal dugo, dok nije negdi opal i ležeći ostal; tu su ga našli drugi dan vu jutro muži, koji su onud išli, na pot zmržnjenoga.

Odpelali su ga vu špital. Po dugom vraćenju povrnula se tēlovna jakost, ali duša ostala mu je za navěk změšana.

Kad su ga iz špitala odpustili, odisel je odmah vu varaški park (šetališće), gde si je natrpal pune žepe drobnog, plosnatog kaménja, koje je tak spodobno novcu, ter se povrnul vu grad (varas) obhajajuć od hiže do hiže i pitajuć vsigdi, nije li ovomu ili onomu kaj dužen? Ako je gdo iz šale rekel, da mu je dužen, onda bi mu odgovoril, da je došel, da mu plati, posegnul je včep i izvadir próda (kaménje) i plaćal žnjim,

brojeći: »sto, dvěsto, — jezero forintih, — deset jezer — sto jezer forintih, koliko bi ga prosili«. Bilo je pri njem dosta stotinjarkah i jezerkah: vse ljepo, okruglo kaménje.

One peneze, koje je zakopal, vzal je odonud njegov kočijaš, koji je one noći, kad ga je vu gradski park vozil, iz znatiželjnosti išel je za njim, zašutal ga, ter je potlji, kad je već od onud peneze vzal, za sebe zadržal onoliko, koliko je iznosila godišnja neplaćena zasluzba; izplatil je vu svog gospodara vsem služećim pri njem, a ostalo razdelil je onim vjērovnikom svogagospodara, koji nisu upravo nikaj dobili; i vrđna Flora došla je na taj način do desetog dela svojega imetka, kaj joj je onda više vrđno bilo, nego da je prvije vse dobila. Pošten kočijaš je zvun toga i tu zlobnu kaštiga zmisil za svojega gospodara, da željeznu ladićku napunil s drobnim kaménjem i tak ga je del nazad na prveše město.

(Konec sljedi).

KAJ JE NOVOGA ?

Premenja godine na previšnjem dvoru.

Iz Beća javljaju: Na staru godinu ob 4 vuri po poldan proslavljen je vu dvorskoj farnoj cirkvi konec godine svetčanom večernicom, kojoj su bili nazoćni: Njegovo Velićanstvo kraljevna vdovica nadvojvodkinja Štefanija i ostali kotrigi kraljske familije. I učinstvu je bil po navadi sloboden pristup. Po večernici dali su nadvojvoda Karlo Ljudevit i tovaruša Njegovo Velićanstvo, kraljevna Štefanija, nadvojvoda Otto, nadvojvodkinja Marija Jozefa, nadvojvoda Ferdinand Karlo i Ljudevit Viktor, nadvojvodkinja Marija Immaculata, Marija Anunciata i Jelisava, nadvojvoda Franjo Salvator i nadvojvodkinja Marija Valerija, nadvojvoda Rainer i nadvojvodkinja princesa Klementina, princ Filip i princesa Louisa Koburška.

Istoga dana na večer primali su gratulacije k novoj godini za Nj. Velićanstvo kralja vrhovni dvorski mošter princ Hohenlohe, a za kraljicu vrhovna nadvornica, groficu Goëss.

Vu Budimpešti primali su gratulacije za kralja i kraljicu novi dvorski maršal grof Apponyi i njegova tovaruša.

Nadvojvoda Franjo Ferdinand.

Nadvojvoda Franjo Ferdinand kani kati iz Kaira javljaju, već sredinom januara pojk na duže vremena vu Palestinu. Vu Trst su stigle vrlo povoljne vēsti o zdravju nadvojvodinu. Nadvojvoda Karlo Ljudevit sa tovarušicom, nadvojvodkinjom Marijom Terezijom i kćerima Marijom Anunciatom i Elisabetom, kani mjeseca februara pohoditi nadvojvodu Franju Ferdinanda vu Egiptu.

Regrutacija vu Bosni i Hercegovini.

Vu Bosni i Hercegovini regrutirano je lani 2731 regrut, med njimi je 1132 muhamedanca (turćina), 1133 vlahov i 451 katolik. Spomena je vrđno, da su vsi vojni ebvezanibi rado došli k regrutaciji, i da su bjegunci med njimi vrlo rēdki.

Kosti kralja Bēle III.

Kosti kralja Bēle III. i njegove supruge Ane, koje se budu s nova sahraniti vu grobnici cirkve sv. Matije vu Budimpešti, fotografirati će se prije pokopa vu antropološke svrhe, a zatim će se vuna avnoj veličini vu bojama izraditi slike za antropološki muzej.

Popis ciganah.

Netom je izdana vu Budimpešti knjiga, koja sadržava rezultat popisa ciganah obavljenoj 31. decembra 1893. ljeta. Vsega skupa je popisano 274.940 ciganah. Od tih je bilo 58.747 školskih obvezanikah, ali ih 40.624 nije polazio škole. Rimokatolikah bilo je 47.84%, grkokatolikah 10.94%, grćko istoćnih (vlahov) 13.64, augsburške vjeroispovjesti 7.80, reformiranih 14.61, unitaracah 0.41, i ostalih 4.75%. Materinski jezik bil je 38.10% magjarski, 29.97% ciganski, 0.87 njemaćki, 3.59 slovaćki 24.39 rumunjski, 0.73 rusinski, 0.11 horvatskih, 2.13 srbski. (To je ipak isto! 0.11 drugih). Prosječno nije znalo ciganski 52.16%. Od putujućih cigauah znalo je ciganski 62.12%, a 13.01% nije znalo nikaj ciganski. Stalno obitavajućih ciganah bilo je materinskog jezika magjarskog 104.750, ciganskog 82.045, njemaćkog 2.396, slovaćkog 9.857, rumunjskog 67.046, rusinskog 2.008, horvatskog 308, srbskog 6158, drugog 311.

naslonila se je ta prijateljica kunićeva na gatrice te je sa nasešurjenim perjem tu dremala. Bilo je jasno da joj fali, da je bolestna sirota, jer se je komaj na nogah držala. Po njezinom tielu je išla nekakova drhtavica; sad je glavu spustila, sad opet naglo u vis digla.

Siromaška kokica, kaj ti se je pripetilo?

Činilo se je da ovo pitanje njezin prijatelj kunić na nju postavlja; jer se je toliko okolo svoje bolestne prijateljice zabavljal, kak da ju hoće u njezinej bolestlj dvoriti ili kak da je vraćitelj, koj hoće pulsuša pipati i bolest zeznati.

Najprije si je prijateljicu privuhaval sve na okolo, onda je nekak zadovoljno glavum klimal, zatim je pred nju dokazal, sel se je na zadnje noge izpravno gledajuć tihoj bolestnici u lice te ju je tak žalostnim licem u lice premišlaval, da su mi skoro na oči suze podkrale. Zatim je opet na stran odskočil te pokušal svojimi prednjimi taticami njezino nakuštrešeno perje zgladiti, na zadnje pako se je dapaće polagano zavlekel med gatrice i kokoš te ju je stiha vkraj rival, kak da bi hotel reći:

»Čuj me, bieži malo po dvoru okolo-

razgibli se! Budeš vidla, to ti bu dobro činilo moja draga kvoćkica! Ja ti to iz vlastitog izkustva znam, kak je to zdravo i kak krv po tielu veselo fra, ako se malo okolo skaće!«

Zalibože, u to vrieme sam moralk-svojemu bolestniku na rećenom marofu ođiti tak, da nisam videl, jeli je bolestna kokica toluac svojega zabrinutoga i skupćutećega prijatelja i vraćitelja posluhнула.

Ali ja sam to, kaj sem videl, pripovedal gazdi spomenitoga marofa i već drugi dan mi isti znal priobćisti, da je kokica opet ozdravela, a kunić od veselja oko nje skaće, kak da hoće obnoret te mu se na licu vidi da mu srcece u prsiah smeje.

Jeli, moji dragi mladi prijatelji, tko kaj takevog vidi, čuti vekše veselje u svom srcecu nego on, koj muči živinu?

Anda opazivajte životinju, i svakim danom ju budete rajši lmal i svakim danom vam se bude sve odurnije vidilo mućenje siromaške životinje.

Kaštiguvana prokšenost.

Dva prokšena dietića su se o svojih junaćvih hvalila i jeden je hotel neustraši-

viji biti svojih supicov, koji su takaj bili podobro nabiti, sve više draženi postajali, znali su uvijek sve više i više pripoviedati, istinu i laž, kak je već došlo, ali laži više nego istine. Konaćno zavikne krojać Tonček, da se on ufa u pol noći punkt ob dvanajstoj uri na groblje ođiti u mrtvaćnici jednu mrtvaćku lubanju uzeti i sim donesti, ako se tko žnjim hoće za deset litrah vina zavadjlati.

»Gilta vadlinga« — krikne šoštari Ivek — »To se ti nebuš podufal, ti lažljivec ti.«

Vadlinga onda bude primljena i jer je malo jedanjast satih odbilo, spravil se je Tonček na put za da svoje junaćvo pokaže. On je i sretno po crnoj noći, da nije bilo ti nposta pred sobom videti, sretno došel do groblja izvan sela vani, te je rukami okolo pipajuć i do mrtvaćnice se med križi prevlekel i nuter stupil.

Ali kad se je po jednu lubanju prignuo te ju hotel vzeti, čuje iz jednog kuta mrtvaćnice grobni i podmukli glas: »Ovu pusti u miru, ta je moja!«

Tonček se nije malo prestrašil, ali je na skoro u se došel i posegne za drugom

Cigansko pismo.

Putujući cigani, obobito oni vu podnavskih zemljah napraviju na hižah vu pojedinih mēstih znamenja, koja im dobro dojdeju. Kak cigan vu Magjarskoj ili vu Erdelju opazi takvo znamenje odmah se zmisli, kak se mora vu pojedinom mēstu držati. Ovo su obćenitija znamenja: 1. križ znamenuje, da se tu nikaj nemre dobiti; 2. dvojvrstni križ znamenuje lopovščina, t. j. da se tu sa cigani nečovječno postupa (baraće); 3. okrug znamenuje dar; 4. dva okrugla znamenuje jako darežljivi i dobri ljudi; 5. dva vodoravna poteza, pak ober njih dva okomita znamenuje, ovdí stanuje sudec iti drugi koji činovnik; 6. dva križi a izpod njih dva potezi, znamenuje, ovdí šimfaju cigane kakti kradljivce; 7. više okomitih potezah znamenuje, ovdí smo vkrali; 8. trokut znamenuje, ovdí se more kartanjem i sdrugimi coprijami zaslužiti penezi. — Ostala znamenja odnose se na bračno vernost, na ženitbene osnove i t. d.

Rubčeni jezik.

»Ašikovanje«, ima svoj vlastiti jezik. Pri tom se upotrebljuje rubec, da se pomoćjum njega izrečeju »najsladje tajne« ili »najžuhkeše« istine. Evo znamenjak za to: Rubec na vustnicah držati znamenuje: »Želim se s vami upoznatí«. Rubec na očima držati znamenuje: »Žal mi je«. Rubca s rukom po sredini držati znamenuje: »Ti si dobre volje, pristaješ«. Pustiti rubca da opadne, znamenuje: »Hoćemo biti prijatelji«. Rubca s obedvemi rukami prijeti: »Ravnodušno mi je«. Rubcem ribati jagodice na licu: »Ljubim te«. Rubec črez ruke prevlačiti: »Mrzim te«. Rubec držati na desnom licu: »Je«, na ljevom licu: »Ne«, Rubec obračati ljevom rukom: »Odhadjaj«, a s desnom: »Ja ljubim drugoga«. Rubec motati: »Hotela bi stobom govoriti«. Hititi rubca přek ramena: »Hodi za menom«. Prijeti rubca za suprotne voglje: »Čekaj me«. Držati rubca na čelu: »Negdo nas gledí«. Držati ga na desnom vuhu: »Premenil si

ljubanjum. Ali i opet se strašni glas začuje: »Ovu pusti u miru, ta je moja!«

Tonček se opet prestraši i drugu lubanju pasti te posegne za tretjum. Ali i po tretji krat čuje isti strašen glas: »Ovu pusti u miru, ta je moja!«

Sad se Tonček razsrdi. Uzpujanost, prekomerno vino u glavi i špot, ako vadtingu izgubi te bu moral još ktomu deset litrih platiti, to sve ga je zavzelo i on svum silum zamahne te hiti u ruki držeću lubanju proti onomu kutu iz kojega je glas dohadjal i zarući: »Típrešmentanihudić! Em valjda imal triglave!«

Ali u istom hipu je tak strašno ukutu zakričalo, da su Tončeku pričeli lasi u višak rasti te ves u znoju od straha i muke pričme biežati i to domov, gde se težko bolēstan u postelju legne niti nemisleći na zgubljenje vadlingu.

Drugi dan u jutro je pokopić u mrtvačnici u kutu našel šostara Iveka mrtvog. On je bil pred Tončekom na groblje odbežal i tam duha predstavjal, za da vadlingu dobi. Duga rana na desnoj sliepoćici bila je zrok smrti mu a polag njega je ležala raztrupana mrtvačka lubanja.

Za istiuu: Obiesterost nije nikada dobra i tko se onim prokšeno igrg, kaj svaki čoviek mora ozbiljno i sveto držati takav mora ovak zlonadojti.

I Tonček je opal u vruću zimlicu te i on malo da nije svo, u prokšeno životom platil.

Em. Kollay.

se«. Držati ga pred očima; »Ti si grozen«. Ovjijati rubca okolo kaziprsta: »Zamužna sam«. Vu ruki vu klupko ga zavijati: »Nestrpljiva sam. Rubcem desno okolo dvaput dodirnuti: »Ponesi tvoj zadnji znak«. Rubca vu žep vteknuti — znamenuje: »Za ovaj put dosta!«

Kradja vu cirkvi.

»Na tom mladom ljetu veselimo se«, popěvalo se je na dan mladoga t. j. 1. januara do vsud, kak je već navada, tak i vu Nedelišču, — ali reć »vesetimo se« — se je prvi dan ljeta 1896. na žalost obrnula. — Mislili smo, da je lanjsko ljetu 1895. zadnje, kaj se tiče kradje, vubijanja i tućenja, ali smo se jako vkanili. Da je već nē prilika krasiti klobasice, šunke, mašču i grahorku, podufal se jeden »Nedeliščanec«, da bu dobro jenkrat i vu cirkvu se naluknuti, pak te i to vćinil prav ob poldan po obedni sveti meši. Taj razbojnik, tat, odnesel je svēće i od četiri oltarov rubeninu, a zasigurno bi još više odnesel, ali mu je veliku nepriliku zrokuval zvonar, koji je došel cirkvena vrata zapirat. I opet se je pokazalo, da jeden »nedeliščanec« ipak nekaj razme!

Neplaćena ljubav.

U niekoj briačnici u Beću je jednog vrućeg dana sedel nieki Englez na vrtećem se stolcu te je svoje bez miere duge pisane mi hlačami oblečene noge po sobi pretegnul i pustil si je bradu u red spraviti. Babirski dečko je saponicom i keficom u ruki skakal prek tih englezkih količov, a majstor je britvu po remenu sim tam vkelel, da se je sviefla kak oficirska sablja, kad po suncu šnjom salutira.

U to stupi nutar jedna liepa bleda dievojka i pričme s-majstrom po tiho i sramežljivo trgovati, te mu sva zasramljena ponudi svoje osobito liepe plave lasi na prodaj; »jer« — reće — »moja mati je težko zbežežala i nebude ozdravela, ako joj vraćvo i dobru koštu nebum mogla nabaviti, dvadesat foriuti, mislim, nebi bilo preveć za moje lasi«.

Barbiru takova trgovina nije bila nikaj novoga i zato je negledeć na divojkinu sramežljivost, dal joj lasi razvezati, i jer su na debelom do kolienah dole dosegnuli te siromaškoj nedužnosti zajedno kakti plašć služili, ponudil joj je za nje deset forinti i nikaj više.

Ali Englez je imal dobra vuha na glavi a u prsih fino srdce. Zato pošikne desnom nogom sponujućega dečka u jedan kut, te je na jedan krat onak nasopunjen tak veliki tu stal, da je glavom do ogrugle hižne vure dosegnul i reće uljudno:

»Moja gospodična, nek prodaju njihove liepe lasi meni, ja platim jednu cielu stotiuu i odmah odrežem!«

Kak presretna je bila siromašna dievojka! Drnućimi rukami je posegnula za banknotami, koje je mršavi, dugi Englez hladnokrvno iz bugjilariša brojil, drhćućimi ustnicami je svoju duboku zahvalnost izraživala, te je sa u pod uprtemi oči čekala on hip, koj će ju za njezin najliepsi kinć porobiti.

I Englez izbilja posegne n svoj ozbiljnosti za škarjami; ali... odreže samo jedan jedini las te ga pazljivo metne u svoju za notuvati knjižicu med još nespisane liste.

»Ovoga jednoga« — veli ljubežno — »si zadržim za spomenek na Njih draga gospodična, a ostale neka oni nose za spomenek na me i za da Njih njihova betežna mamica bude mogla prepoznati, kad domov dojdu

te Njim nikaj nebude faletu. Zbogom nek idu draga frajlica! — Sad podbrivaj dalje ti brica; ali pazbi da me neprežeš, jer te bum drugać vučil aoksatt, kak je pri meni doma u Englezkoj n vada«.

I ovak jebila dećinska ljubav nagradjena, dapaće još više, jer kad je dobra dievojka poslie jednu banknotu u apotheki za vraćvo dala se je razjasnilo, da Englez nije sto forinti, nego sto funtov dal, a to je velika razlika, kak si svaki more izračunati, ako zna, dn jedan funt englezki, iznaša u našem novcu deset forinti i dvadeset krajcarev

I sad me bude sigurno jedna čitalačica pitala:

»A kad ju je oženil? — Na to odgovaram ja:

»Meni se vidi, Ti takaj noznaš nikaj pametnijega čitati, nego samo novinske romane i bedaste ljubovne pripoviesti, koje haurirari okolo nose i trže u kojih svaka sobarica dobi dvorskog savietnika, svaka delačica iz fabrike generala, a svaka pralja po jednoga princa, te si zato misliš, ako kakov odlican gospodin koju siromašku dievojku uljudno nagovori ili joj dapaće dobroćinstvo izkaže, da ju onda mora odmah i za ženu uzeti«.

»Veruj mi draga prijateljica, i životu je posvie drugičje, nego li u bedastih i škodljivih vnoгих knjigah pisano stoji, te stoga Englez dobru i liepu bečanku ipak ne mogel za ženu uzeti. Em je i sam tam u Englezkoj već mal jednu gospoju i pol tuceta diece još ktomu, tri lordeke (grofiće) i tri misse (comfesse), te zato nemre bečanku niti Tebe trebatí«.

»Mene pak Ti valjda nebi hotela, jer sem malo pregrubjanski i jer odprte govorim!«

Em. Kollay.

Nekaj za kratek čas.

Huda zima, a po drěvju Palo inje cvětno. — Nek i ovo mlado ljetu Bude vsim vam srećno! Nek vam hiža, familija Bude od zla prosta, Nek vu Vašem žepu bude Navěk penez dosta! Neka Bog vam k tomu dade Zdravje i veselje, I nek — štibre budu menšje, To su moje želje.

Tovarušica: Nепrestance sediš pri svojih knjigah, čni se, da su Ti one najdragše na světu. Kvar kaj i ja nisam knjiga!

Tovaruš: Onda bi želel, da si kolendar od kojega vsako ljetu izide novi eksemplar.

Dan gosponov.

Navučitelj: »Miska poveć mi, koji je dan vu tjednu dan gosponov?«

Miska: »Neznam«.

Navučitelj: »Kak to nebi znal? Misl malo, jeli znaš kada ide tvoja mati vu cirkvu?«

Miska: »Gda ima novu opravu«.

Stožil:

Glád Ferencz.

Odgovorni urednik

MARGITAI JÖZSEF.

Glavni suradnik

GLÁD FERENCZ.

LOTERIJA Buda, 5-ga januara 1896.
16 47 84 59 32

Gabona árak. — Ciena žitka.

1 m.-mázsa.	1 m.-cent.	frt.	kr.
Buza	Pšenica	6	50
Zab	Zob	6	25
Rozs	Hrz	6	25
Kukoricza ó	Kuruza stara	4	70
» » uj	» nova	4	70
Árpa	Ječmen	5	—
Fehér bab uj	Grah beli	8	—
Sárga » »	» žuti	7	—
Vegyes » »	» zmesan	6	—
Lenmag	Len	9	50
Bükköny	Grahorka	5	25

Nyilt-tér.

E rovat alatt közlötékért, sem alaki, sem tartalmi tekintetben nem vállal felelőséget a Szerk.

Selyem-damasztok 65 krtól 14 frt 65 krig méterenként — valamint fekete, fehér színes **Henneberg-selyem** 35 krtól 14 frt 65 krig méterenként sima, esikos, kockázott, mintázott, damaszt sat. (mintegy 240 különböző minőség, 2000 szín és mintázatban sat a megrendelt áru postabér és vámmentesen a házhoz szállítva mintákat postafordultával küld: **Henneberg G.** (cs. és k. udvari szállító) **selyemgyára Zürichben.** Svájcba czimzett levelekre 10 kros, levelező-lapokra 5 kros bélyeg ragasztandó. Magyar nyelven írt megrendelések pontosan elintéztetnek. 6

2 sz. v. 1896.

Árverési hirdetmény.

Alulírt kiküldött végrehajtó az 1881. évi LX. t.-cz. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a perlaki kir. járásbíróság 7164 p. 95 számú végzése által Hsányecz Angela és társa m.-csányi lakosok javára, ifj. Hsányecz György ugyanottani lakos ellen 148 frt elvont haszon tőke s ennek kamata, eddig összesen 72 frt 20 kr. perkölttség követelés erejéig elrendelt kielégítési végrehajtás alkalmával bíróság lefoglalt és 527 frtra becsült 1 hombár, 2 kanca-ló, szarvasmarha 1 sertés, 1 pajta, széna, 3 szekér, 1 sertésöl és 5 kukoricakaszál álló ingóságok nyilvános árverés útján eladtnak.

Mely árverésnek a 7879 p. 95 sz. kiküldést rendelő végzés folytán a helyszínen, vagyis Mura-Csányban alperes lakásán leendő eszközzésére

1896. évi január hó 23. napjának d. u. 3 órája határidőül kitzetnek és ahhoz a venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel hívatnak meg, hogy az érintett ingóságok ezen árverésen az 1881. évi LX. t. cz. 107. §-a értelmében a legtöbbet ígérnek becsáron alul is eladni fognak.

Az elárverezendő ingóságok vételára az 1881. évi LX. t.-cz. 108. §-ban megállapított feltételek szerint lesz kifizetendő.

Kelt Perlakon, 1896. évi január hó 9-én.

934 1—1 STERN FRIGYES
kir. bír. végrehajtó.

☞ Csodálatos a hatás ☞

fehér, fide és rózsás arezlbórt kaphatni okvetlen a

Bergmann-féle ☞ ☞

☞ ☞ **lilliomtej-szappan**

Bergmann & Co.-tól Drezda—Tetschen.

naponkénti használata által.

Kapható, darabja 40 krért Csáktornyan

889 **GRÁNER TESTVÉREK-nél.** 12—15

K Ö H Ö G É S,

elnyálkásodás és rekedtség ellen igen jó háziszser

a **Réthy-féle**

Pemetefü-czukorka,

mely a köhögést csillapítja és a nyálkát feloldja.
Kellemes íze folytán a gyermekek is szívesen veszik.

==== Egy doboz ára 30 kr. ====

☞ Kapható minden nagyobb gyógyszerertárban. ☞

A legjobb
szin-szappan

a
SCHICHT-féle
szappan

kulcs védjeggyel.

Uj találmány,
patentirozott.

Tulajdonsága:

Igen jól kiszáritva, kitünően
tisztít, a használatban legta-
karekosabb.

Jótállás: tiszta s ártalmatlan a fe-
hérmemü és a kezeknek.

Elarusitas:

Gráner Testvér uraknál
CSÁKTORNYÁN.

Hirdetmény.

CSÁKTORNYA VIDÉKI
TAKARÉKPÉNZTÁR RÉSZVÉNYTÁRSASÁG
— czége —

a nagy-kanizsai kir. törvényszéknél be-
jegyezve levén, alólírott Igazgatóság köz-
hírré teszi, miként a társaság működését
— az Igazgatóságnak 1896. január
hó 7-én hozott határozata folytán

1896. január hó 15-én

kezdli meg.

Iroda: Benedikt E. házában.

A CSÁKTORNYA VIDÉKI TAKARÉKPÉNZTÁR
részvénytársaság
IGAZGATÓSÁGA.

931

Ögias.

ŠPARKASSA
OKOLICE ČAKOVCA

je pri kr. sudbenim stolu vu Kaniži
— zabilježena, —
zato nije podpisano ravnateljstvo na
znanje daje, da bude svoje delovanje

15-ga ovoga meseca

započela.

Kancelaria: vu Benediktovoj
hiži.

RAVNATELJSTVO

ŠPARKASSE OKOLICE-ČAKOVCA.

1—1

A csáktornyai takarékpénztár részvénytársulat
t. cz. részvényesei 1896. évi február hó 15-én délután 3 órakor Csáktornyan, a társulat
saját házában tartandó

XXIV. RENDES KÖZGYÜLÉSRE

tisztelettel meghívtnak.

Tanácskozási tárgyak sorrendje:

- a) Elnöki megnyitás.
- b) A közgyűlési jegyzőkönyv hitelesítésére 2 részvényes kijelölése.
- c) Az igazgatóság és felügyelő bizottság jelentésének felolvasása és a felülvizsgált évi számadások felett határozathozatal és a felmentvény megadása.
- d) Határozathozatal a tiszta jövedelem mikénti felosztása iránt.
- e) Jelentés a szövetkezeti állományról.
- f) 7 igazgatósági tag és a felügyelő bizottság megválasztása.
- g) Néhai Löbl Jakab volt takarékpénztári könyvelő özvegyének kegydíjazása.
- h) Netáni indítványok.

Csáktornyan, 1896. évi január hó 6-án.

Az igazgatóság.

42. §. A tanácskozási és szavazási jogot a közgyűlésen minden részvényes személyesen vagy törvényes meghatalmazottja (41. §.) által gyakorolhatja; de ezen jog gyakorolhatására megkívánatik, hogy a részvényes legalább 20 éves és részvénye a közgyűlés előtt legalább 2 hét óta a társulat könyvében az ő nevére legyen beírva és végre, hogy az szintén a közgyűlést 3 nappal megelőzőleg, azaz 1896. évi február hó 12-éig az intézet pénztárába letétessék.

Meghatalmazványok csak részvényesek nevére állíthatók ki.

A megvizsgált évi számadások, az üzleti jelentés és a felügyelő bizottság jelentése a társulat üzleti helyiségében a közgyűlést 14 nappal megelőzőleg a részvényesek által betekintheők.

932 1—3

A Csáktornyan székelő

Muraközi Takarékpénztár Részvény-Társaság

1896. évi február hó 13-án d. u. 3 órakor saját helyiségében

XV. RENDES KÖZGYÜLÉSÉT

tartja meg, melyre a t. részvényesek ezennel meghívtnak.

N A P I R E N D:

1. A gyűlés megnyitása az elnök által.
2. Az igazgatóság és felügyelő-bizottság jelentése.
3. A zárszámla betérjesztése s e fölötti határozat. A mérleg jóváhagyása. Az osztalékok meghatározása és a felmentvény megadása.
4. Az elnök, igazgató, aligazgató, négy igazgatósági tag és a felügyelő-bizottság megválasztása.*)
5. Netáni indítványok.
6. A jegyzőkönyv hitelesítésére két részvényes tagnak megválasztása.

Az igazgatóság.

*) 59. §. A tanácskozási és szavazási jogot a közgyűlésen minden részvényes személyesen gyakorolhatja, de ezen jog gyakorolhatására megkívánatik, hogy a részvényes legalább 20 éves és részvénye a közgyűlés előtt legalább 4 hét óta a társaság könyveiben az ő nevére legyen beírva és végre, hogy az szintén a közgyűlést 3 nappal megelőzőleg az intézet pénztárába letétessék.

A választási jog azonban nemcsak személyesen, hanem a távollévők által is gyakorolható, t. i. a meg nem jelenhető részvényes egy másik részvényest szavazatának gyakorlására különösen felhatalmazhat, azonban szintén szükséges, hogy az ily megbízott által szavazó részvényes legalább 20 éves legyen és részvénye 4 héttel a közgyűlés előtt a társaság könyveiben az ő nevére beírva találtsassék.

Meghatalmazványok csak részvényesek nevére állíthatók ki.

933 1—3